

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2020-20499
Den 15. november 2020

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 142 (MOF alm. del) stillet den 21. oktober 2020 efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 142

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 13/10-02 fra Landsforeningen mod Svinefabrikker om den industrielle svineproduktion, jf. MOF alm. del - bilag 30?"

Svar

Indledningsvist vil jeg kort opridse hovedlinjerne i husdyrreguleringen med henblik på at rette op på et par misforståelser vedrørende reguleringen, som fremgår af henvendelsen.

Husdyrreguleringen varetager hensynet til naboer ved at regulere en række forhold, herunder sikre at nogle centralt fastsatte beskyttelsesniveauer for ammoniak og lugt er overholdt, og at der ikke i øvrigt er væsentlige påvirkninger af omgivelserne som følge af f.eks. støj, støv, fluegener mv. Hvis der kan stilles vilkår, der sikrer, at disse regler overholdes, kan der ikke meddeles afslag på det ansøgte, men hvis de ikke overholdes, kan der omvendt heller ikke meddeles tilladelse. Kommunen er dermed forpligtet til at inddrage lokale hensyn i forbindelse med godkendelser af husdyrbrug.

Omfanget af de kommunale vurderinger er blevet begrænset ved ændringer af husdyrbrugloven i hhv. 2011 og 2017. Ændringen af husdyrbrugloven i 2017 vedrørte hovedsageligt kommunernes mulighed for at foretage konkrete vurderinger i forhold til udbringning af husdyrgødning på arealerne. Lovændringen betød, at beskyttelsesniveauerne for arealerne blev løftet helt ud af de konkrete afgørelser og overført til nationalt fastsatte generelle regler, så kommunerne ikke skulle foretage konkrete vurderinger i forhold til de arealer, hvor der udbringes husdyrgødning. Men der var heller ikke dengang mulighed for at foretage en helhedsvurdering og give afslag alene af hensyn til f.eks. lokale planhensyn eller for at undgå flere grise i kommunen, så længe beskyttelsesniveauerne var overholdt.

At give kommunerne mulighed for at kunne meddele afslag alene ud fra en helhedsvurdering, hvor man f.eks. kan lægge vægt på, at man ikke ønsker yderligere husdyrproduktion i kommunen, vil skabe usikre rammer for erhvervet – og for naboerne - og der vil kunne opstå store forskelle fra kommune til kommune. Jeg mener, det er et fornuftigt princip, at husdyrbrug skal behandles ens på tværs af kommunegrænserne, og det er også på denne måde, vi regulerer andre erhverv.

Husdyrreguleringen er udtryk for en afbalancering af de ofte modsatrettede hensyn, der er til henholdsvis erhverv og omgivelser ved etablering, ændring eller udvidelse af husdyrproduktion. Reguleringen skal værne om omgivelserne, som f.eks. miljøet og naboer, samtidig med at den skal sikre forudsigelige rammer for erhvervet, der gør det muligt at udvikle produktionen, så den fortsat er både økonomisk og miljømæssig bæredygtig.

Jeg er opmærksom på, at der kan være særlige problemstillinger, der knytter sig til de store husdyrbrug, herunder store svinebrug. Der har i den senere tid været en stigning i antallet af sager, hvor både borgere og kommuner udtrykker kritik af store husdyrbrug, herunder placeringen af dem. En del af henvendelserne har handlet om den sundhedsrisiko, der måske kan være forbundet med at bo tæt på husdyrbrug. Jeg vil i denne forbindelse henvise til mit svar på spørgsmål 4 (B 113) af 8. juni 2020, som er identisk med den i bilaget vedhæftede nabohenvendelse.

Efter anbefaling fra Sundhedsstyrelsen igangsatte jeg i foråret en fuldstændig gennemgang af de eksisterende videnskabelige undersøgelser af mulige sundhedsrisici for naboer til husdyrbrug. Når undersøgelsen foreligger, vil jeg tage stilling til, hvad der er grundlag for at foretage fremadrettet.

Lea Wermelin

/

Henrik Hedeman Olsen